Básne

Veronika Lenk

Spánok
Ľudstvo spí
Ponorené do hlbín života
Ďaleko od tohto sveta
V prazáklade života
Z prameňov čerpá silu
Miazgu života
A svet medzitým stíchol
Ztmavol
Ticho dýcha v tme
A nesie v sebe
Vôňu spiaceho človečenstva
Ticho si plynie nocou
A vychutnáva pokoj
Voľnosť
Od tiaže ľudstva
Vždy vracajúceho sa
Človeka

Vo svojich svetoch
Blízko
A predsa tak ďaleko
Všetci sú si cudzí
Známi
Priatelia
Rodina
Najviac muž a žena
Tak blízko
A predsa tak ďaleko
Žijú od seba
Vo svojich svetoch
V galaxiách
Svojho pohlavia
Naveky odsúdení
Žiť na míle od seba
Tragédia vzťahov
Irónia spojenia

Prišla zima
Chlad tiahne životom
A stretáva sa s tmou
Ťarcha sa zavesila na svet
Ťarcha pocitov
Zmätených
Plačúcich
Unavených

Vytrhnutých
Zo svojej pôdy pokoja
Strach a mráz
Chodia teraz po nej
Neznámo
Nepochopiteľný
Nezmyselný
Cudzí svet
Tá neznesiteľne chladná cudzota
Zima prišla